

A Leányvár regéje

A szász-fenesi völgyben, a keleti kis hegylánc, cserjés, erdős oldalán emelkedik a Leányvár, egy kimagasló hegycsúcs, melyről az alábbi regét mesélik a faluban.

Hatalmas kővár állott egykor a hegytetőn, a jezsuiták állandó laktanyája. A várban 320 jezsuita barát lakott, kiket az egész környék uralt és kiknek zsarnokságát mindenki érezte. A közeli falvak népeinek minden vagyonát a vár urai harácsolták el. És ha még csak a vagyonnál maradtak volna! De nem maradhatott meg a vidéken egyetlen szép leány sem, mert a vár urai magukkal vitték a sziklavárba és sohase látták többé családjukat, falujukat...

Az összerabolt szépségek közt legszebb volt Stefán Anna, a Tógyer Juon aranyhajú, csillagszemű mátkája. A jezsuita barátok főnöke égető, emésztő szerelmet érzett iránta. Levitte őt magával a sziklavár földalatti aknáiba és sorra mutogatta neki a milliókat érő kincseket, halomba rakott aranyat, ragyogó karbunkulust, tüzet szóró gyémántot. »Nézd, ez mind a tied, ha engem szeretsz«, mondá neki, de Stefán Anna megrázta a fejét, kevélyen, büszkén és szemébe vágta: »Soha!« A páter aztán beljebb vitte őt, a legtitkosabb rejtekekbe, hol a hatalmat és erőket adó titkos szerek állottak.

E dohos, sötét üreg a vár legmélyebb részén feküdt. Sorba rakott lőporos hordók, tarka fegyverek, szűrő, vágó eszközök sorakoztak itt egymás mellé. A visszautasítása miatt dühös jezsuita pap felkapott egyet, a mindig töltött fegyverek közül, s rászegezte a lányra: »Szeretsz?!« »Nem« !

E határozott nyilatkozatra abban a perczben elsült a fegyver, de a szép leány feje helyett, egy lőporos hordót talált. Erre egy siketítő, perczekig tartó robbanás következett s a vár óriási sziklakoczkái, porrá törve, darabokra szaggatva, maguk alá temettek mindent, szép leányt, szerelmes papot, milliókat érő kincset, mindent.

Jámbor hívők még ma is keresik a hegység üregeiben s a tetőn levő romok közt a mesés kincseket, de mindössze egy-egy faragott kőkoczká, vagy rozsdás fegyverek széttört darabjai, amit találnak.

A Leányvár regéje

Írta: Rosenberger Fáni
2024. március 05. kedd, 00:00 - Módosítás: 2024. március 05. kedd, 09:58

Forrás: Erdély II. évfolyam, 5. szám. 1893. 149.